

Ambassadeur: Rik Felderhof
Postadres Stichting Karibu:
Piksenweg 19A
7645 BC Hoge Hexel

Lezingen/info: tel. 0546 697 188

Internet: marjantieberink@gmail.com

Website: www.stichtingkaribu.nl

Bank: ABN/AMRO

Rek. nr. NL15ABNA051 11 01 244

Kamer van Koophandel: 06092551

ANBI geregistreerd

Hoge Hexel, december 2015.

Beste donateurs,

Een jaar gaat hard, heel hard voorbij; het is al weer december; het einde van dit jaar is nabij....

Hoe was dit jaar voor u, voor jou; was het een "rustig" jaar, was het een enerverend jaar, was het een jaar met veel hoogtepunten of juist met veel dieptepunten, was het een jaar waarin u een dierbare moest missen of was het een jaar waarin er een nieuw leven werd geboren, etc. etc.....
Dit alles is voor een ieder van ons verschillend, zelfs van jaar tot jaar.

Elk jaar gedenkt de hele wereld de geboorte van een Kind, het Kind, de Zoon van God, Jezus. Als een groot geschenk heeft God ons dit nieuwe Leven gegeven; deze geboorte nu meer dan 2000 jaar geleden, is van zoveel betekenis voor velen, dat dit elk jaar in de gehele wereld gevierd wordt; de wereld die wachtte op de geboorte van juist dit Kind; dit Kind, "lang verwacht....."

Dit Kind, de Zoon van God, kwam in deze wereld als een kwetsbare baby, geboren in een stal en in grote armoede. Geboren als vluchteling; zijn ouders waren op de vlucht en er was geen plaats meer in de herberg.....

Hoe herkenbaar en hoe actueel is dit gegeven juist in deze tijd waarin velen, zeer velen op de vlucht zijn. Onder de meest erbarmelijke omstandigheden, vlucht men naar een veilig onderkomen.

Veiligheid, zekerheid, een thuis, warmte; begrippen waar een ieder naar op zoek is, zelfs naar hunkert.....

Toen ik pas geleden terug kwam uit Afrika, ontmoette ik in het vliegtuig iemand die tijdelijk mijn "buurman" werd; dus naast me zat; een Fransman, piloot bij het internationale Rode Kruis. Hij vloog naar de meest vreselijke rampgebieden om er hulpgoederen, voedsel en ook hulpverleners naar toe te vliegen. Hij kwam uit Bordeaux en vloog vanaf Geneve in Zwitserland op allerlei landen waar rampen zich afspelen; op dit ogenblik voornamelijk op Afrika.

Hij vertelde dat hij het zo erg vindt dat er voor vele vluchtelingen geen zekerheid, geen plaats en geen hulp is. Hij zei: "Jij zult maar vluchteling zijn en er is niemand, niemand die je helpt....."

Ook Hij, Gods Zoon kwam als vluchteling in deze wereld; Hij werd als vluchteling geboren...
Zou Hij, Jezus juist als vluchteling in deze wereld gekomen willen zijn en deze gestalte hebben willen aannemen, opdat Hij de velen die op de vlucht zijn, zo goed zou kunnen begrijpen?

Hoe het is om "onderweg te moeten zijn", onderweg naar een plek waar het veilig is, waar "warmte" en medemenselijkheid te vinden is?

Hoe het is om dat "unheimische" gevoel te kennen; de onzekerheid, de honger, de kou of juist de hitte. Van waar komt mijn hulp????

Het kerstfeest is het feest van delen; delen in de feestvreugde vanwege de geboorte van een Kind, het Kind. Dat delen houdt het samen delen in; het delen in elk opzicht en ook het deel mogen hebben aan die blijdschap van dit nieuwe Leven; geboren voor een *ieder* van ons.

U weet waarschijnlijk dat in Afrika de moeders de baby's en de jonge kinderen op de rug dragen; dat heeft voor het kindje alles te maken met "je veilig voelen", dichtbij je moeder kunnen zijn, je moeder kunnen voelen als veilige haven....

Zo was er een toerist die in Afrika een klein meisje zag lopen met haar broertje op de rug. Dat was een foto waard vond deze man. Het bleef echter niet alleen bij die foto; hij kwam met haar in gesprek, want hij was behoorlijk onder de indruk van dit kleine meisje dat zo haar broertje op de rug droeg.

Zijn eerste vraag aan haar was dan ook: "Is dat nou geen last om je broertje zo op de rug te dragen? Dat is toch veel te zwaar?".

Het meisje was nogal verbaasd en zei: "Zwaar? Een last? Nee, hoor, dat is geen last, dat is mijn broertje!"

Ook mij wordt die vraag wel eens gesteld tijdens een lezing: "Het is toch wel een hele last om de zorg te hebben voor al deze kinderen; wees- en straatkinderen, de vele kansarme kinderen; om voor hen een veilige haven te kunnen zijn."

Ik heb net als dit meisje hetzelfde antwoord: Nee, het is geen last om voor zoveel kinderen en armsten te zorgen. Het zijn toch mijn broeders en mijn zusters, mijn broertjes en mijn zusjes, die ik help? Dat is geen last!".

En zo is het precies; als je van je broers en zussen houdt, dan zie je het anders. Wanneer je zo helpt, word je er alleen maar blij van om de hulp die nodig is, te kunnen geven.

Wanneer we zo in het leven kunnen staan, ziet die wereld er opeens heel anders uit.....

En hoe relatief kan het leven zijn: jaren geleden, toen Irene en ik nog op Haïti werkten, kregen we van Rosemarie, een Zwitserse die daar in de hoofdstad Port-au-Prince in één van de krottenwijken een school had opgericht voor 2.000 kinderen, een kaartje met de volgende tekst:

A hundred years from now...
it will not matter
what your bank account was,
the sort of house you lived in,
or the kind of car you drove.
But the world may be different,
because you were important
in the life of a child.

Over honderd jaar...
dan maakt het niet meer uit
hoeveel geld je op de bank had,
of je in een mooi huis woonde,
of in wat voor auto je reed.
Maar misschien is de wereld
veranderd
door het verschil dat jij maakte
in het leven van een kind.

Ik geloof zeker niet in een "Derde wereld", zoals velen o.a. Afrika betitelen. Naar mijn idee heeft God één wereld geschapen. Een wereld met mensen die bij elkaar horen. Daar hadden Irene en ik het vaak over: Wij hebben, toen wij als tweeling bijna haast zonder enige overlevingskans geboren werden, niet gevraagd om in het "rijke" Nederland geboren te worden; zo hebben onze kinderen in Rwanda niet gevraagd om in het straatarme Rwanda geboren te worden.

Dat geeft mij/ons een stuk verantwoordelijkheid naar hen die de meest basale zaken missen; dichtbij en veraf. Voor mij speelt zich dat voornamelijk in Rwanda af; voor iemand anders kan dat je buurman of buurvrouw, een familielid of iemand anders zijn.

Ik sprak enige tijd geleden met een Afrikaanse verpleegkundige, die in één van de landen in Afrika een pasgeboren tweeling met nauwelijks tot geen levenskansen naar de grote stad had weten te brengen. Ze had het uiteindelijk gered om bij dat ziekenhuis aan te komen waar nog 2 lege couveuses stonden. Het was een risicovolle tocht geweest. Toen men aankwam, bleek dat er eerst geld betaald moest worden, alvorens men bereid was de couveuses op het elektriciteitsnet te willen aansluiten. Aangezien de moeder, die uiteraard ook meegekomen was en een arme vrouw was, dit geld niet had, werd haar gezegd dat men dan helaas de stekker niet in het stopcontact kon doen.....

Dit begrijp ik dus totaal niet..... Dit zijn misstanden die niet mogen voorkomen. Ook ik was samen met Irene bij onze geboorte in exact dezelfde omstandigheid; totaal afhankelijk van welwillende mensen.....

En God zond ons naar Afrika!

Hoe bijzonder was het toen ik onlangs bij onze nieuwe penningmeester op bezoek was. Hij vertelde me dat hij met een goede kennis van hem had gesproken, die evenals hij uit Almelo afkomstig was. Almelo, de plaats waar Irene en ik ter wereld kwamen. Ze was pastoraal werkster en ze vertelde hem een bijzonder verhaal, nadat Ferdi haar had laten weten dat hij nu penningmeester was geworden bij de Stichting Karibu en nu mij, Marjan Tieberink kende.

Deze goede vriendin van Ferdi vertelde toen wel een heel speciaal verhaal: ze kende vroeger een huisarts, die ze als pastoraal werkster bezocht. Die huisarts had haar destijds verteld dat hij een zeer moeilijke bevalling van een tweeling had gedaan.

Het was zelfs zò spannend, dat het zeer waarschijnlijk was, dat zowel de moeder als ook de beide baby's het niet zouden halen. Ze wist zich te herinneren dat deze baby's Irene en Marjan hetten.....

Plaats in het ziekenhuis was er niet op die bewuste 22^e december; er was wel plaats bij de nonnen en daar werden we met z'n drieën met spoed naar toe gebracht. In de kerstnacht dreigde het met Irene en mij mis te gaan en de pastoor heeft, zonder dat mijn ouders daarmee op de hoogte waren, ons de nooddoop gegeven. Dat heeft hij hen de volgende dag verteld en mijn ouders ons jaren later....

Mijn moeder, die een erg moeilijke bloedgroep had, kreeg bloed toegediend van een collega van mijn vader. Dat was voor haar levensreddend! Oom Henk die samen met zijn vrouw tante Leidy, vrienden waren van mijn ouders gingen ook met elkaar op vakantie. Oom Henk vertelde ons dan verhaaltjes, zoals mijn vader dat ook deed. Ik herinner me het nog goed: Irene zat op een knie en ik op de andere en beide luisterden naar de spannende verhaaltjes.....

Oom Henk belde ons elk jaar om ons te feliciteren met onze verjaardag; dat hóorde bij onze verjaardag.... Ongeveer 9 à 10 jaar geleden, vlak na onze verjaardag overleed hij. Ook op die laatste verjaardag belde hij; met zwakke stem feliciteerde hij ons; voor de laatste keer.....

Alle drie hadden we het gered; dankzij de liefdevolle zorg van de nonnetjes, die midden in de nacht hun bed uit kwamen om voor ons te zorgen, die in de couveuse lagen; beide net 3 pond.... Dankzij hun inzet, liefde, doorzettingsvermogen en geloof in deze twee mensenlevens.... Ook Mam redde het! Wat hebben we als gezin een bijzonder leven gehad; wat een rijkdom heb ik mogen ervaren!

Ik kreeg van Ferdi pas geleden het telefoonnummer van deze pastoraal werkster; "Ze zou het erg leuk vinden om je te leren kennen", zei Ferdi me. En ik haar.....!

Maar nog even terugkomend op onze missie naar Afrika:iedereen hoeft niet perse naar Afrika te gaan; velen van u delen van hun rijkdom op een meer dan fantastische wijze met vele anderen in Afrika; u bent donateur! Geweldig!!!

Ik ben hier enorm dankbaar voor; zo hebben we al veel leed kunnen voorkomen of kunnen stoppen. Zie als voorbeeld bovenstaand verhaal; iets dat totaal niet nodig is en ten allen tijde voorkomen had kunnen worden.....

Dank, heel veel dank voor uw trouw in deze, voor uw liefdevolle gaven, voor uw betrokkenheid, uw vertrouwen en uw enthousiasme, steeds maar weer. Ook voor uw waardevolle woorden, die mij zoveel goed doen en me bemoedigen!

Dank ook aan God die ons *sámen*, u als donateur en ik als werker in Afrika, de kracht en de moed geeft om dit fantastische werk *sámen* voort te zetten, voor de zo velen die vaak in deze maatschappij helaas geen stem hebben.

Dat wij op deze wijze in de toekomst die veranderingen tot stand mogen brengen, om levens ten goede te kunnen keren; om van kansarme kinderen, kinderen te maken met een toekomst, om kinderen weer kind te kunnen laten zijn, om kinderen weer blijdschap te kunnen geven.

Dank aan u allen die dat mogelijk maakt; elk jaar weer opnieuw!

Dat we *állen* mogen **delen** in de vreugde van het kerstfeest!

Moge God u zegenen op het komende Kerstfeest, maar ook straks in het nieuwe jaar 2016 !
Zijn zegen gewenst in alles wat we hierin samen mogen ondernemen!

Namens alle bestuursleden van de Stichting Karibu,

Marjan Tieberink, oprichter Stichting Karibu.

Even voorstellen.....het nieuwe bestuur van de Stichting Karibu!

Voorzitter Stichting Karibu: Migo Degen.

Ik ben Migo Degen, tandarts in Zutphen en Enschede en ken Marjan en Irene al lange tijd. Zij waren beide patiënt bij mij en Marjan is dat nog steeds. Zo u weet is Irene helaas, nu 7 jaar geleden,

overleden. Via hen ben ik met Karibu in aanraking gekomen. Het doel van de stichting en de grote inzet hiervoor van de beide zussen sprak mij zeer aan.

Ik heb al vaker in Afrika gewerkt als tandarts en inmiddels ook al een paar keer in Rwanda voor stichting Karibu. Ik ken de projecten daardoor van nabij en heb gezien wat daar in al die jaren is opgezet voor de allerarmsten. Ik wil daar graag mijn bijdrage aan blijven leveren, als tandarts en als voorzitter van de stichting. Ik ben getrouwd en heb drie zoons en een dochter. Samen met Marjan (secretaris) en Ferdi (penningmeester) vormen we het nieuwe bestuur. We willen, *sàmen* met u als donateur van harte de

projecten in Rwanda voortzetten, versterken en uitbreiden, zodat vele kinderen en armsten geholpen kunnen worden nu en in de toekomst.

Penningmeester Stichting Karibu: Ferdi Fikkert.

Mia (mijn echtgenote) en ik zagen in het voorjaar 1998 de indrukwekkende uitzending van Villa Felderhof met Irene en Marjan Tieberink. Toen ze in 1999 Karibu oprichtten zijn we meteen

donateur geworden. Bijna tien jaar later overleed Irene, maar ons respect voor hun prachtige werk dat Marjan nu voortzet is onverminderd groot gebleven. Mijn naam is Ferdi Fikkert (69), geboren in Almelo, getrouwd, 2 kinderen en 3 kleinkinderen. Via wat omzwervingen in verband met mijn werk door Nederland (Groningen, Joure, Hengelo, Oldenzaal, Nijmegen) uiteindelijk in 1989 in Meppel beland. Tot mijn 62ste ben ik werkzaam geweest in het bedrijfsleven als manager personeel & organisatie en heb me daarna o.a. ingezet voor arbeidsbemiddeling voor vluchtelingen (als vrijwilliger bij Vluchtelingenwerk) en als secretaris/penningmeester voor Unicef Meppel. Het heeft me geleerd dat aandacht schenken aan hen die in de knel zitten veel voor hen en voor jezelf betekent. Marjan doet dat

zeer rechtstreeks in Rwanda, ik vind het een voorrecht haar stichting Karibu te steunen als penningmeester.

Secretaris en oprichter Stichting Karibu: Marjan Tieberink.

Samen met mijn tweelingzus Irene zijn wij beiden de oprichters van de Stichting Karibu. De keus van die naam kwam van Irene en daar was ik het helemaal mee eens: Karibu..... Welkom!

Een welkom aan de allerarmsten om hulp te *ontvangen* en tegelijkertijd een welkom aan ons, toch wel de "rijken", om hulp *te mogen geven*. Ook was het Irene die het logo getekend heeft; het was Kerst 1999, toen ze dit tekende op Haïti waar we toen werkzaam waren. Een prachtig logo, nu helemaal kostbaar voor me: kinderen die ze tekende en die de letters KARIBU dragen. Kostbare herinneringen aan het begonnen werk voor kostbare mensen: de armsten, kansarmen en de zo vele kwetsbare kinderen voor wie wij hier vanuit Nederland in Rwanda veel, heel veel kunnen betekenen.

Met hart en ziel hebben Irene en ik, samen met Hem die ons hiervoor riep, dit werk opgezet en velen mogen helpen. Helaas is Irene, nu 7 jaar geleden overleden aan de gevolgen van kanker. Maar met dezelfde overgave wil ik dit zo kostbare werk in Rwanda voortzetten met mijn collega-bestuursleden; twee bewogen mensen die zich volledig willen inzetten. Ik weet tegelijkertijd dat u als donateurs van Karibu dezelfde instelling heeft.

Wanneer we ons samen op deze wijze sterk maken om hen tot steun te zijn en op die wijze moeilijke omstandigheden ècht kunnen veranderen, dan maken we samen dat verschil..... Prachtig!

Ook aan u mijn grote dank voor uw betrokkenheid en liefde naar allen in Rwanda die vaak onder zulke moeilijke omstandigheden moeten zien te overleven.

Een Afrikaans spreekwoord dat er op wijst dat je met vereende krachten sterk bent luidt: Een takje kun je breken, maar.....een takkenbos kun je *niet* breken!
Laten we zó *samen* mogen werken!

Mijn taken in het secretariaat zijn de volgende:
administratieve taken, contact met de donateurs, schrijven van nieuwsbrieven, PR (o.a. acties voor Karibu met scholen, kerken, vrouwenbonden, service clubs, etc.), het verzorgen van lezingen, het aansturen van de projecten in Rwanda samen met Eugenie Bazimenyera, onze *directe* medewerkster betreffende de projecten van Karibu.

Kerstboodschap Rik Felderhof,
Ambassadeur van de Stichting Karibu

Beste trouwe Donateurs,

We hebben met de stichting moeilijke jaren achter de rug; maar nu zijn alle zeilen weer gehesen.

We volgen de koers die Marjan en Irene vanaf het begin hebben gekozen; de koers van hun hart, geïnspireerd door het evangelie van Jezus.

Marjan heeft onlangs bij mij gelogeerd in Tanzania, waar we onder de sterrenhemel plannen hebben gemaakt voor 'Karibu'.

Hoe we met de middelen die ons worden aangereikt – mede dankzij uw warme giften – kinderen en de meest kansarmen een menswaardig bestaan kunnen bieden en perspectief op een goede toekomst.

Hoe trots waren we dat een van de straatjongens die verwaarloosd in ons kindertehuis werd opgenomen, afstudeerde als meester in de rechten. Met zijn bul onder de arm werd hij met gejuich ontvangen door de kinderen in het Karibuhuis, die in hem een voorbeeld zagen van een toekomst die ook voor hen bereikbaar zou kunnen zijn.

Dankzij uw steun is deze jongen opgegroeid in een vertrouwde, warme omgeving, dankzij uw steun heeft hij naar school kunnen gaan, heeft hij kunnen studeren. Deze bul is niet alleen uitgereikt aan Seth, maar ook aan u, want..... we zijn met elkàar afgestudeerd!

Zo zijn we ook met elkaar fietsenmaker geworden, timmerman, kok, onderwijzeres, lasser, naaister, automonteur.....We hebben het met elkàar voor elkaar gekregen!

Dankzij uw donaties en het doorzettingsvermogen van de kinderen die aan ons werden toevertrouwd, kunnen wij de zon laten schijnen in een jong mensenleven.

Door ook nu anno 2015 en straks in het nieuwe jaar 2016 dat voor ons ligt, de ster van Bethlehem te volgen komen we uit bij *De Belofte voor een nieuwe wereld*, geboren in een stal, liggend in een kribbe.

Mijn wens voor kerstmis is dat u die ster zult volgen in uw hart waardoor de zon zal gaan schijnen in de levens van de allerarmsten.

Fijne kerstdagen gewenst en alle goeds voor het Nieuwe Jaar!

Rik Felderhof

Ambassadeur Stichting Karibu

Een heel speciale actie voor Karibu gedurende maar liefst 5 maanden.....

Oost-Groningen...niet bepaald "naast de deur", gezien vanuit het Hoge Hexel en eveneens niet vanuit de woonplaats van Ambassadeur Rik Felderhof.... Maar, voor het goede doel dat de inwoners van Vriescheloo en Bellingwolde voor ogen hadden met hun actie voor de armsten en de kinderen in Rwanda, vonden zowel Rik Felderhof, Cees Baan als ik, Marjan Tieberink, het meer dan de moeite waard om af te reizen naar deze "binnenlanden" in eigen land!

We werden hartelijk ontvangen met een overheerlijke lunch door de dames van de wereldwinkel in Vriescheloo, Annemieke Kerkhof en Gerdien van Dijk. Daarna volgde een prachtig door hen in elkaar gezet programma waar we eerst mochten proeven van de zelf gebakken taarten, dè inzet om de komende maanden die gelden in te zamelen, zodat allerarmsten en kinderen in Rwanda geholpen zouden worden. Aangezien Rik Felderhof samen met zijn goede vriend pastor Cees Baan een boek, had geschreven over de jeugd van Jezus, zouden de meegebrachte boeken door Rik en Cees gesigneerd en verkocht worden. Dat werd een enorm succes! Velen kwamen naar de wereldwinkel in Vriescheloo die zaterdagmiddag de 9^e mei; velen kochten het gesignde boek "Simon de buurjongen van Jezus", het overheerlijke gebak, producten uit de wereldwinkel of de handgemaakte bananenbladkaarten uit Rwanda.....

De eerste verdiensten kwamen al binnen in een bijzonder goede sfeer en iedereen genóót!

Het werd voor velen een onvergetelijke middag en we spraken af dat deze actie tot in oktober zou duren. We lieten bananenbladkaarten uit Rwanda en ook een flink aantal door Rik en Cees gesignde boeken achter in Vriescheloo. Ik zou dan in oktober weer terug gaan naar Oost-Groningen, maar dan naar Bellingwolde om er een lezing te verzorgen voor de plaatselijke vrouwengroep Passage. Ook zij hadden flink actie gevoerd en toen aan het eind van de avond de opbrengst bekend werd gemaakt op een wel heel originele wijze, wist ik niet wat ik zag..... Het bedrag was enorm; de dames hadden hun afgesproken plaats ingenomen met het bijbehorende cijfer in de hand. Het was een bedrag van maar liefst € 2.026, 55 !

Heel veel dank voor jullie enorme inzet, in de vorm van jullie bakkunst, het inzamelen van speelgoed, spelletjes en kleding voor de kinderen in Rwanda, de verkoop van de vele producten en van de Rwandese kaarten en het bijzondere boek van de hand van Rik en Cees. En u weet het bijzondere ervan: een boek hier in Nederland verkocht, betekent dat een kind in Afrika een boek krijgt!

Dit alles was meer dan overweldigend en onvergetelijk door enthousiasme, vriendschap, eensgezindheid en het er samen willen zijn voor de velen in hun grote nood in Afrika !!! Dat lieten ook een enthousiaste Rik Felderhof en Cees Baan me weten.

Dank aan allen die dit tot zo'n mooi geheel hebben weten te maken!

Voorzitter Comité van aanbeveling heeft besloten.....

De voorzitter van het Comité van Aanbeveling Mr. A.A.M. van Agt heeft onlangs besloten te willen stoppen met het voorzitterschap van het Comité van aanbeveling van de Stichting Karibu.

Ik wil de heer Van Agt heel hartelijk dank zeggen voor hetgeen hij in de afgelopen jaren heeft willen betekenen voor de armsten en de vele kansloze kinderen in Rwanda, maar tegelijkertijd ook voor hetgeen hij persoonlijk voor zowel Irene als mij heeft betekend gedurende vele jaren.

Dries, ik wens je het allerbeste toe en nog veel goede jaren tezamen met je vrouw Eugenie, je kinderen en kleinkinderen. Ik wens je van harte Gods zegen toe!

Marjan Tieberink, samen met Irene oprichter Stichting Karibu.

Denkt u er nog aan.....

We hebben 2 "soorten" donateurs:
de "post-donateurs" en de "mail-donateurs".

Ontvangt u nog steeds de nieuwsbrief per post en hebt u ook internet tot uw beschikking? Wilt u er eens over denken om in het vervolg de nieuwsbrief per mail te ontvangen? Dat heeft z'n voordelen:

- de foto's zijn in kleur
- voor Karibu is het kostenbesparend:
- geen enveloppen en postzegels meer
- het bespaart ons tijd: geen enveloppen meer te hoeven voorzien van adres-stickers en postzegels.

***** Wij zouden er erg blij mee zijn!*****

U kunt uw mailadres doorgeven aan: marjantieberink@gmail.com

Heel veel dank!

Mocht het voor u echt niet mogelijk zijn, geen probleem! Dan ontvangt u de nieuwsbrief gewoon per post, zoals altijd: **2x per jaar voor alle donateurs!**

Is er een adres/mailwijziging? Laat ook dat even weten; zie het mailadres!

Of per post: Stichting Karibu, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel. Veel dank!

Maak kennis metEugenie Bazimenyera.

Graag wil ik Eugenie aan u voorstellen als de nieuwe medewerkster van de Stichting Karibu in Rwanda. Ik heb haar enkele vragen gesteld; haar leven was tot nu toe een behoorlijk "bewogen"leven.

Dit is even "een eerste kennismaking" in interviewvorm; er volgen nog meerdere nadere "kennismakingen"

Eugenie, kun je iets vertellen over je zelf betreffende je "geschiedenis"?

Jazeker! Ik ben 36 jaar en ik kom uit een christelijk gezin. Het is een groot gezin; 6 jongens en 6 meisjes; één kind is overleden. Mijn vader was een gezien man die veel koeien had; hij is in juni 2015 overleden. Mijn moeder is een biddende moeder, die ons op God wees. Ik ben op 19 jarige leeftijd ingetreden in het klooster om non te worden. Ik leerde in 2002 iemand kennen die Theopista heet; ook zij was non. Zij kende een Nederlandse zuster, die ik altijd Mama Jo noem. In die periode in mijn leven leerde ik via Mama Jo het werk van Irene en Marjan kennen in Afrika. Irene en Marjan werkten voor de straatkinderen in Rwanda. Mama Jo heeft ons toen aangemoedigd om ook met straatkinderen te werken en ze heeft ons aangemoedigd om net zoveel van deze kinderen te houden zoals Irene en Marjan dat ook deden.

Wat vond je ervan dat Mama Jo jullie op deze wijze aanmoedigde?

Dat vond ik mooi; ik wilde daardoor meer van Irene en Marjan en hun manier van werken weten. Maar jammer genoeg lukte het me niet om, wanneer zij in Rwanda waren, hen persoonlijk te ontmoeten. Ik heb hen dus helaas in die tijd nooit ontmoet om met hen te kunnen praten, maar heb in die tijd wel foto's van hen gezien.

In Congo waar ik vandaan kom, gebeurden vreselijke dingen; ook in de familie. Het komt er op neer dat ik het zo moeilijk kreeg, dat ik besloot om in december 2008 uit te treden als non. 's Avonds heb ik een brief geschreven om de congregatie te willen verlaten. In de loop van 2009 ben ik naar Theopista gegaan. Zij vertelde me dat in die dagen in december toen ik deze brief schreef, een van de tweeling Irene, was overleden. Ze vertelde ook dat het met Marjan heel slecht ging en we besloten om voor Marjan te bidden. In het klooster vond men het vreselijk dat ik was uitgetreden.

Wat gebeurde er in die tijd; hoe moest jij verder in het leven?

In die tijd heb ik werk gevonden bij gehandicapte kinderen. Ik voelde een grote vrijheid in mij. Ik ontmoette in een gebedsgroep mijn man. Mijn man moedigde me aan om mijn roeping te volgen.

Ik zocht weer contact met Theopista; we spraken over Marjan en over haar situatie. Ze zou toen binnenkort weer naar Rwanda komen en we wilden haar ontmoeten. Toen we haar ontmoetten in Rwanda, was ze niet "vreemd"voor ons. Want ik kende van Mama Jo al haar geschiedenis en haar werk. Theopista heeft me gevraagd haar te willen bijstaan. Dat was niet moeilijk voor me, want Marjan was voor Theopista heel vertrouwd. Mama Jo kende Marjan heel goed en ze had immers gezegd dat het goed zou zijn om de manier van werken van Irene en Marjan na te volgen.

Ik werk nu binnen Karibu en ik weet dat Karibu zware tijden heeft gehad toen Irene was overleden. Met Gods hulp en onze inzet zal Karibu weer bloeien.

Wij hebben met Marjan grote dromen met een nieuw Karibu voor de toekomst!

Wij gaan met Gods hulp en in samenwerking met onze donateurs optimistisch verder in de geest van Irene en Marjan!

Mijn echtgenoot Vincent en jij Marjan, die als een zus voor me bent, wij delen dezelfde passie om de armsten hun waardigheid te geven. Dank aan God dat we elkaar gevonden hebben!

Karibu! Een nieuw lid binnen ons Comité van aanbeveling.....

Met grote vreugde kan ik u melden dat de Nederlandse Ambassadeur in Kigali, mevrouw Frederique de Man, graag bereid is om deel te willen uitmaken van het comité van aanbeveling van de Stichting Karibu. Van harte Karibu/ welkom in het comité van aanbeveling!

In een van de volgende nieuwsbrieven zullen we nader met haar kennis maken!

Word.....óók (weer) donateur!!!

Velen van u zijn natuurlijk donateur, maar.....we hebben ontdekt dat er binnen Karibu ook “slapende” donateurs zijn. “Wat is dat nu?”, vraagt u zich terecht af. Dat zal ik u uitleggen....

Er zijn mensen die het idee hebben dat men betaalt, zoals men dat “vroeger” eens heeft geregeld. Maar helaas, bij een flink aantal mensen is het overmaken van gelden blijkbaar gestopt, terwijl men daar kennelijk niet mee op de hoogte is. Dat is niet alleen jammer voor Karibu, maar natuurlijk is dat **direct** het ergst voor de kinderen en de armsten die u *denkt* te helpen.... Daar kunt u meteen iets aan doen gelukkig!

Mijn tip aan u allen is om in de 1^e plaats even te willen nakijken of de door u in gang gezette gift voor Karibu, nog steeds goed aankomt; dus of die wordt afgeschreven van uw rekeningnummer.

Nu is er sinds enige tijd ook de mogelijkheid om op een belastingvriendelijke manier donateur te worden gedurende minimaal 5 jaar achtereen. Dat heeft voor u als donateur een *belastingvoordeel*. *Leuker kunnen we het niet maken.....* luidt de slogan van de belastingdienst!

Een andere tip: ook via de website www.stichtingkaribu.nl kunt u donateur worden. **Doen!!!** Is de moeite meer dan waard! **Tip:** volg de website; deze is in ontwikkeling!

Meerjarige schenking: een meerjarige schenking, hierboven beschreven, is een vaste periodieke gift met een looptijd van minimaal 5 jaar. Een meerjarige schenking is *volledig* aftrekbaar van de inkomstenbelasting. Vroeger was hiervoor een notariële akte vereist. Sinds 1 januari 2014 is deze regel komen te vervallen. Een overeenkomst tussen de schenker en de ontvanger is nu voldoende.

Wilt u ons over een langere periode steunen? Neem dan telefonisch of per email contact met ons op: 0546 697 188 of per mail: marjantieberink@gmail.com Wij sturen u dan een overeenkomst op. Die kunt u zelf invullen met een door u zelf te bepalen bedrag en vervolgens naar ons terug sturen. Onze adresgegevens zijn: Stichting Karibu, Piksenweg 19 A, 7645 BC Hoge Hexel. U kunt de link ook zelf opzoeken; deze is:

http://download.belastingdienst.nl/belastingdienst/docs/overeenkomst_%20period_gift_in_geld_ib0802z2fol.pdf

Weldoen door nalaten: U kunt de Stichting Karibu in Nederland benoemen als (mede) erfgenaam. De Stichting Karibu ontvangt dan bij overlijden(een deel van) uw nalatenschap, bijvoorbeeld een geldbedrag of een collectie boeken. De Stichting Karibu is aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling: ANBI. Over de erfenis en het legaat hoeft dan ook geen belasting worden betaald. Erfenissen en legaten worden vastgelegd in een testament. Voor vragen kunt u contact opnemen met een notaris bij u in de buurt.

Ons nieuwe en zeer NOOD-zakelijke project in Rwanda.....

U leest het goed: het woord NOOD is geschreven met hoofdletters en dat is met een reden...

De nood is enorm en dit nieuwe project is een dringende vraag vanuit het district Rwamagana, dus vanuit de Rwandese overheid, naar Karibu. Het betreft een groep weduwen van de genocide die Rwanda in '94 trof; nu dus bijna 22 jaar geleden. Het gaat om 23 vrouwen die allen tijdens deze volkerenmoord hun man en al hun kinderen zijn kwijtgeraakt en dus als enige van de familie over zijn gebleven. We zijn met mensen van het district ter plekke gaan kijken.

Ze leven onder erbarmelijke omstandigheden; *alle* basisbehoeften ontbreken. Het is een groep ontredderde mensen zonder uitzicht. Gebrek aan alles en toch had men een bepaalde "rust", die ik nog nooit zo had waargenomen. Ik heb zo iets met mijn 32 jaar Afrika-ervaring niet vaak gezien...

Ik voelde me meteen thuis bij deze groep weduwen alsof ik hen al jaren kende..... Ze keken me eerst vreemd aan, maar al snel had ik hun vertrouwen; het was goed om bij hen te zijn.

Van Eugenie hoorde ik dat ze tegen haar hadden gezegd dat ze nog nooit een blanke hadden meegemaakt die èchte belangstelling voor hen had, zoals dat die dag was gebeurd; nog nooit had een blanke hen aangeraakt, laat staan een blanke die echt van hen hield, want zo zagen ze mij zei Eugenie; deze vrouwen zeiden dat ze mij in hun hart hadden gesloten.

De meest grote problemen van deze vrouwen zijn de volgende:

- ❖ Ze wonen in zeer slechte huisjes die het elk moment kunnen begeven: instortingsgevaar
- ❖ Ze zijn allen erg getraumatiseerd door:
 - wat er in '94 is gebeurd; iedereen heeft alle familie verloren.
 - door hun slechte leefomstandigheden: elke basis ontbreekt.
 - er moet eerst weer vertrouwen komen d.m.v. gesprekken en plannen maken voor de toekomst.
 - velen zijn, door armoede gedreven, prostituee geworden en zijn HIV positief of hebben aids.
 - goed voedsel ontbreekt; er moet in dat opzicht een goede begeleiding komen om een goede opzet van projecten te garanderen.
 - er zijn een aantal kinderen die heel veel hulp nodig hebben; grote armoede. Etc. etc.

Ons plan: oproep aan onze donateurs en misschien voelen juist vrouwen in Nederland of damesgroepen, vrouwenbonden, zoals Plattelandsvrouwen, Passage, Vrouwen van Nu, ouderenbonden, service clubs wereldwinkels, scholen of jongerenclubs zich geroepen om enige, vooral financiële bijdragen te willen leveren om deze vrouwen in extreme omstandigheden te redden van de ondergang.

Ook zie ik mogelijkheden om zelfs individuele initiatieven te ontwikkelen. Ik heb al enige concrete acties van vrouwen mogen ontvangen om hen te helpen.

Wanneer men mij uitnodigt, ben ik graag bereid om te komen en te vertellen over ons werk in Rwanda en dan met name te vertellen over deze groep ontredderde mensen, die op hulp wachten.

Spontane initiatieven tot nu toe zijn er al:

- een jongere vrouw die zelf sinds enkele jaren weduwe is, heeft net na jaren zonder werk, nu weer werk gevonden. Ze wil haar eerst loon geven aan dit doel in dit kader: Vrouwen voor Vrouwen.
- een andere vrouw, klerk bij een notariskantoor en erg creatief, heeft zelf een boekje ontworpen met de naam: "Kerstballen breien" en wil deze boekjes verkopen ten bate van dit werk, zodat andere vrouwen ook de breinaalden ter hand zullen nemen om kerstballen te breien en te verkopen voor dit doel. Werkt vast aan-*steek*-elijk! Zie binnenkort de website van Karibu!
- ook andere initiatieven die u zelf wilt ontwikkelen zijn zeer welkom/Karibu!!!

Wanneer u de opbrengst voor dit weduweproject wilt doneren aan Karibu, wilt u dan vermelden: "Weduwen Rwanda" of als u als vrouw de naam "Vrouwen voor vrouwen" treffender vindt, mag dat ook. Natuurlijk zijn ook initiatieven van de heren méér dan welkom!!!!

We hebben kort en krachtig gezegd, geld nodig om projecten voor deze vrouwen te kunnen starten en te ontwikkelen, zodat men een menswaardig bestaan kan opbouwen en het leven weer kan oppakken. Te denken valt ook aan zaden voor de verbouw van groenten, de aanschaf van geiten en kippen, gereedschappen om op het land te werken, enz.

Ik hoorde onlangs de volgende uitspraak, waar ik volledig mee in kan stemmen:

Hulp vragen kan ook een zegen zijn voor een ander; je zet mensen in hun kracht.

Datzelfde voelde ik toen mij werd gevraagd om deze ontredderde en hulpeloze vrouwen, die alles in hun leven hebben verloren, te willen helpen, te willen bijstaan. Dit kan ik echter niet in m'n eentje.....

Vandaar mijn oprechte vraag aan u/aan jou:

zou u, zou jij *sámen* met mij, in onze *gezamenlijke kracht* willen gaan staan, zodat wij samen **daad**-werkelijk die hulp kunnen bieden aan deze weduwen die dat zo hard nodig hebben, omdat bij hen echt **alles** ontbreekt voor een **mens-waardig** bestaan?

Doet u, doe jij óók mee???

U mag zelf aan de slag gaan met een actie of gelden willen storten, maar u mag ook gerust contact met mij opnemen:

marjantieberink@gmail.com of Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel.

Opdat er weer lichtpuntjes zullen komen in hun donkere bestaan.....

Lezingen, acties en info:

Wilt u graag een lezing over het werk van de Stichting Karibu op uw Club, ouderenbond, vrouwenbond, jongerenclub, de kerk, op de school van uw kind of een serviceclub?

Marjan Tieberink komt graag vertellen over het werk voor de allerarmsten en de kansarme kinderen in Rwanda.

Door middel van een beamer-presentatie, gebruiksvoorwerpen en door Rwandese kinderen zelf gemaakt speelgoed, maakt u kennis met dit Afrikaanse land, de tragische gevolgen van de volkerenmoord, maar ook met de *vreugde* door hulp uit Nederland.

Voor inlichtingen en lezingen of het voeren van een actie voor dit werk, kunt u contact opnemen met Marjan Tieberink.

Postadres: Stichting Karibu, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel.

Mailadres: marjantieberink@gmail.com

Telefoon: 0546 697 188

WAT WE VANDAAG DOEN BEPAALT HOE DE WERELD ER MORGEN UITZIET!

De donateursdag in 2016.....

Wij vinden het bijzonder fijn om weer een bijeenkomst met u als donateur van Karibu te kunnen organiseren. Het zijn voor allen altijd zulke goede en positieve ontmoetingen van mensen die vanuit hun hart geïnteresseerd zijn in het wel en wee van kansarme kinderen, weduwen, armsten en die gemotiveerd zijn hen weer andere, betere mogelijkheden in het leven te willen geven. Ook het elkaar ontmoeten is altijd weer bijzonder.

Wij hebben deze dag gepland op **zaterdag 17 september 2016** in het Parkgebouw in Rijssen. Ik wil hier graag bij vermelden dat de directie van het Parkgebouw ons Pro Deo deze ruimte ter beschikking heeft gesteld met daarbij de nodige service. Geweldig!

U zult dan zeker met het nieuwe bestuur kennismaken; ook Rik Felderhof, Ambassadeur van de Stichting Karibu zal er die dag bij zijn, evenals andere leden van het comité van aanbeveling en natuurlijk de onmisbare donateurs zelf! Jetty Mathurin, cabaretière en eveneens lid van het comité van aanbeveling zal die dag een optreden verzorgen voor de donateurs, zoals ze dat ook al eerder gedaan heeft.

Zet deze datum meteen al in uw agenda, hoewel het nog wel even duurt....Maar ook u weet dat de tijd vliegt! Verdere informatie over deze dag volgt in de nieuwsbrief van mei/juni 2016.

We hopen velen van u op deze dag te ontmoeten. U bent meer dan welkom/ meer dan Karibu!!!!

Stichting Karibu
ANBI geregistreerd

Ambassadeur: Rik Felderhof
Postadres: Piksenweg 19A
7645 BC Hoge Hexel

Lezingen/info: tel. 0546 697 188

Internet: marjantieberink@gmail.com

Website: www.stichtingkaribu.nl

Bank: ABN/AMRO Rek. nr. NL15ABNA051 11 01 244

Kamer van Koophandel: 06092551

Ja, ik word donateur van de Stichting Karibu; ik ontvang 2 keer per jaar het KARIBU verslag.
U kunt al donateur worden door €5,- per maand te doneren. Minder is ook welkom!
Dat betekent concreet slechts € 0,16 cent per dag voor een kind in nood...
Wanneer u méér kunt geven, kunnen we samen nòg meer betekenen!

Mogen kinderen in Rwanda ook op ù/jou rekenen?

Dhr./Mevr./Fam. _____

Straatnaam _____

Postcode en woonplaats _____

E-mail: _____

Tel.nr. _____ Giro/Bankrek. Nr. _____

Mijn donatie zal bestaan uit:

- maandelijkse storting
- driemaandelijke storting
- halfjaarlijkse storting
- jaarlijkse storting

**Kleur in beide kolommen
het vierkantje van uw keuze.**

- € 5,-
- € 10,-
- € 15,-
- € 20,-
- Anders €.....

Dit bedrag wordt:

- wel**
- niet automatisch** van mijn bank/girokekening overgemaakt.

Met ingang van (datum) _____

De storting zal plaats vinden op bankrekeningnummer NL15ABNA051 1101 244 ten name van de Stichting KARIBU.

BELANGRIJK: Wilt u bij de betaling vermelden: "Donateur KARIBU".

Daar wij niet met acceptgiro's werken, zouden wij het erg op prijs stellen, wanneer u **AUTOMATISCH** zou willen betalen. Dit moet u dan zelf even met uw bank/girokantoor regelen. Heel hartelijk dank voor uw hulp!

Wilt u dit blad terugzenden naar: **Stichting KARIBU, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel** of wanneer u zich per mail aanmeldt naar: marjantieberink@gmail.com Hartelijk dank!